

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi na jego poparcie trzy zarzuty:

Po pierwsze, zaskarżony wyrok obarczony jest naruszeniem prawa i przeinaczeniem okoliczności faktycznych w odniesieniu do opublikowania na stronie internetowej Komisji decyzji o wykluczeniu wnoszącej odwołanie. Sąd stwierdził, że opublikowanie na stronie internetowej Komisji decyzji o wykluczeniu było zgodne z zasadą proporcjonalności, pomimo że powody przedstawione przez Komisję w celu uzasadnienia takiej publikacji nie były ani szczególne, ani odmienne od powodów przedstawionych w celu uzasadnienia wykluczenia, jak wymaga tego art. 106 ust. 16 rozporządzenia nr 966/2012⁽¹⁾.

Po drugie, zaskarżony wyrok obarczony jest naruszeniem prawa w odniesieniu do niespełnienia wymogu podawania informacji, o którym mowa w art. 106 ust. 16 rozporządzenia nr 966/2012. Wnosząca odwołanie utrzymuje, że Sąd naruszył prawo w zakresie, w jakim uznał, iż pominięcie wskazania w publikacji decyzji o wykluczeniu braku prawomocnego wyroku lub ostatecznej decyzji administracyjnej, które to wskazanie jest wymagane na podstawie art. 106 ust. 16 rozporządzenia nr 966/2012, nie stanowi naruszenia istotnego wymogu proceduralnego i nie wpływa na sytuację prawną i faktyczną wnoszącej odwołanie.

Po trzecie, zaskarżony wyrok obarczony jest naruszeniem prawa w odniesieniu do oddalenia żądania odszkodowawczego. Ponieważ ustalenia Sądu, w których uznał on, że nie naruszono zasady proporcjonalności wskutek opublikowania na stronie internetowej Komisji decyzji o wykluczeniu wnoszącej odwołanie, są obarczone naruszeniem prawa i nie mogą się ostać, należy również uchylić punkty zaskarżonego wyroku, w których Sąd oddalił żądanie odszkodowawcze wnoszącej odwołanie, uzasadniając to tym, iż nie wykazano żadnego niezgodnego z prawem działania Komisji.

⁽¹⁾ ECLI:EU:T:2022:852.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. 2012, L 298, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel d'Amiens (Francja) w dniu 27 marca 2023 r. – Air France SA/M.G. z domu L., X.G., C.G., R.G., L.G.

(Sprawa C-194/23, Air France)

(2023/C 286/19)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel d'Amiens

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Air France SA

Druga strona postępowania: M.G. z domu L., X.G., C.G., R.G., L.G.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie „lotu łączonego”, o którym mowa w art. 2 lit. h) rozporządzenia nr 261/2004⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że okoliczność, że loty były przedmiotem jednej rezerwacji, stanowi warunek konieczny istnienia takiego lotu, czy też okoliczność ta jest po prostu jedną spośród innych wskazówek, a sąd krajowy może – w przypadku odrębnych rezerwacji – zbadać inne elementy, które pozwalają stwierdzić, że loty stanowią całość?
- 2) Jeżeli pojęcie „lotu łączonego” może być zastosowane także w przypadku odrębnych rezerwacji, czy pojęcie to należy interpretować w ten sposób, że okoliczności przesiadki takie, jak w rozpatrywanej sprawie, trwającej 19 godzin wraz z rezerwacją pobytu na noc w hotelu poza terenem lotniska, wykluczają możliwość uznania lotów za całość?
- 3) Jeżeli pojęcie „lotu łączonego” należy odrzucić, czy pojęcie „dalszego odszkodowania”, o którym mowa w art. 12 ust. 1 rozporządzenia nr 261/2004, należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono odszkodowanie za koszty transportu, które stały się bezprzedmiotowe, które nie mogą zostać zwrócone na podstawie art. 8 tego rozporządzenia?

- 4) Czy pojęcie „dalszego odszkodowania”, o którym mowa w art. 12 ust. 1 rozporządzenia nr 261/2004 należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono całość szkód wynikających z niewykonania umowy niezależnie od ograniczeń przewidzianych przez prawo krajowe, takich jak przewidywalność szkody w prawie francuskim?

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam
(Niderlandy) w dniu 24 kwietnia 2023 r. – Booking.com BV, Booking.com (Deutschland)
GmbH/25hours Hotel Company Berlin GmbH i in.**

[Sprawa C-264/23, Booking.com i Booking.com (Deutschland)]

(2023/C 286/20)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Booking.com BV, Booking.com (Deutschland) GmbH

Strona pozwana: 25hours Hotel Company Berlin GmbH, Aletto Kudamm GmbH, Air-Hotel Wartburg Tagungs- & Sporthotel GmbH, Andel's Berlin Hotelbetriebs GmbH, Angleterre Hotel GmbH & Co. KG, Atrium Hotelgesellschaft mbH, Azimut Hotelbetrieb Köln GmbH & Co. KG, Barcelo Cologne GmbH, Business Hotels GmbH, Cocoon München GmbH, DJC Operations GmbH, Dorint GmbH, Eleazar Novum GmbH, Empire Riverside Hotel GmbH & Co. KG, Explorer Hotel Fischen GmbH & Co. KG, Explorer Hotel Nesselwang GmbH & Co. KG, Explorer Hotel Schönau GmbH & Co. KG, Fleming's Hotel Management und Servicegesellschaft mbH & Co. KG, G. Stürzer GmbH Hotelbetriebe, Hotel Bellevue Dresden Betriebs GmbH, Hotel Europäischer Hof W.A.L. Berk GmbH & Co KG, Hotel Hafen Hamburg, Wilhelm Bartels GmbH & Co. KG, Hotel John F GmbH, Hotel Obermühle GmbH, Hotel Onyx GmbH, Hotel Rubin GmbH, Hotel Victoria Betriebs- und Verwaltungs GmbH, Hotel Wallis GmbH, i31 Hotel GmbH, IntercityHotel GmbH, ISA Group GmbH, Kur-Cafe Hotel Allgäu GmbH, Lindner Hotels AG, M Privathotels GmbH & Co. KG, Maritim Hotelgesellschaft mbH, MEININGER Shared Services GmbH, Oranien Hotelbetriebs GmbH, Platzl Hotel Inselkammer KG, prize Deutschland GmbH, Relexa Hotel GmbH, SANA BERLIN HOTEL GmbH, SavFra Hotelbesitz GmbH, Scandic Hotels Deutschland GmbH, Schlossgarten Hotelgesellschaft mbH, Seaside Hotels GmbH & Co. KG, SHK Hotel Betriebsgesellschaft mbH, Steigenberger Hotels GmbH, Sunflower Management GmbH & Co. KG, The Mandala Hotel GmbH, The Mandala Suites GmbH, THR Hotel am Alexanderplatz Berlin Betriebs- und Management GmbH, THR III Berlin Prager-Platz Hotelbetriebs- und Beteiligungsgesellschaft mbH, THR München Konferenz und Event Hotelbetriebs- und Management GmbH, THR Rhein/Main Hotelbetriebs- und Beteiligungs-GmbH, THR XI Berlin Hotelbetriebs- und Beteiligungsgesellschaft mbH, THR XXX Hotelbetriebs- und Beteiligungs-GmbH, Upstalsboom Hotel + Freizeit GmbH & Co. KG, VI VADI HOTEL Betriebsgesellschaft mbH & Co. KG, Weissbach Hotelbetriebsgesellschaft mbH, Wickenhäuser & Egger AG, Wikingerhof GmbH & Co. KG, Hans-Hermann Geiling (Hotel Präsident), Karl Herfurtner (Hotel Stadt München e.K.)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy szeroka i wąska klauzule równości można uznać za ograniczenie dodatkowe w kontekście art. 101 ust. 1 TFEU?
- 2) W jaki sposób stosując rozporządzenie (UE) nr 330/2010 (¹) należy zdefiniować rynek właściwy, w sytuacji gdy w transakcjach pośredniczy platforma online travel agency (OTA), na której obiekty noclegowe mogą oferować swoje pokoje i nawiązywać kontakt z podróżnymi mogącymi zarezerwować pokój za pośrednictwem tej platformy?

(¹) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 330/2010 z dnia 20 kwietnia 2010 r. w sprawie stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych (Dz.U. 2010, L 102, s. 1).